

Uchwała nr XXXII/227/2020
Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim
z dnia 26 listopada 2020 roku

w sprawie: **rozpatrzenia skargi**
Łódzkiego

na działalność Burmistrza Aleksandrowa

Na podstawie art. 229 pkt.3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U z 2020 r., poz. 256; zm.: Dz.U z 2020 r., poz. 695 i poz. 1298) w związku z art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U z 2020 r., poz. 713 zm.: Dz.U z 2020 r., poz. 1378)

Rada Miejska w Aleksandrowie Łódzkim

uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na działalność Burmistrza Aleksandrowa Łódzkiego.

2. O sposobie załatwienia skargi należy powiadomić .

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu.

Uzasadnienie

Do Urzędu Miejskiego w Aleksandrowie Łódzkim wpłynęło dnia 7 października 2020 roku pismo Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi przekazujące skargę na działalność Burmistrza Aleksandrowa Łódzkiego Skarżący zarzuca rażące naruszenie ustawy o finansach publicznych oraz art. 7 pkt 17 ustawy o samorządzie gminnym polegające na finansowaniu ze środków publicznych zadania, które nie jest zadaniem własnym gminy w świetle ustawy poprzez wykorzystania środków gminy do propagowania działań konkretnej grupy politycznej.

W dniu 17 listopada 2020 roku odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji na której omawiana była w/w skarga. Komisja ze względu na zagrożenie epidemiczne odbywała się online. Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Skarżący był obecny.

Komisja wysłuchiwała wyjaśnień skarżącego i zapoznała się z wyjaśnieniami złożonymi pisemnie przez Burmistrza Aleksandrowa Łódzkiego. Dodatkowo przewodniczący komisji zapoznał pozostałych jej członków z głównymi wątkami artykułu z gminnej gazety „40 i cztery” z dnia 29 maja 2020 r. „Strażnicy kontra radni”.

Po dyskusji komisja uznała za chybiony w całości zarzut o rażącym naruszeniu przez Burmistrza przepisów ustawy o finansach publicznych. Wszystkie koszty ponoszone przez Gminę na działalność informacyjną prowadzoną w formie biuletynu samorządowego „40 i cztery” oraz TV Aleksandrów są przewidziane w kolejnych budżetach gminy zatwierdzanych przez Radę Miejską. Działalność informacyjna gminy prowadzona za pośrednictwem środków komunikacji związana jest z realizacją zadań statutowych gminy. Zgodnie z obowiązującym prawem do zadań samorządu gminnego należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb społeczeństwa. Przywołany przez Skarżącego art. 7 ustawy o samorządzie gminnym nie definiuje bezpośrednio czym są „zbiorowe potrzeby”, ale zawiera przykładowy katalog zadań, które wpisują się w ramy tego sformułowania. Jest to otwarty katalog zadań, gdyż ustawodawca używa sformułowania: „w szczególności”. Bez wątplenia część tych zadań jest realizowana za pośrednictwem Wydziału Informacji i Mediów Urzędu Miejskiego w ramach biuletynu „40 i cztery” oraz audycji w TV Aleksandrów. Jest tak choćby w przypadku wskazanym w art. 7 ust. 1 pkt 8,9 oraz 18 ustawy o samorządzie gminnym. Działalność informacyjna Gminy służy niewątpliwie zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty. Wiadomości dostarczane poprzez wzmiankowane media mieszkańcom cieszą się dużym zainteresowaniem. Ocena tej działalności przez ma charakter subiektywny. Rada Miejska, jako organ kontrolny, na bieżąco monitoruje działalność w tym zakresie i dotąd nie stwierdziła uchybień w kwestii rzetelnego przekazu informacji mieszkańcom. Nie można absolutnie stwierdzić, że w jakikolwiek sposób zachodzi sytuacja, że „Radny nie może wykonywać swoich obowiązków w poczuciu zagrożenia, że prowadząc działalność może zostać znieważony i pomówiony przez urzędników, nad którymi pełni funkcję kontrolną” w wyniku działania mediów gminnych. Nie można także twierdzić, że materiały zamieszczane w mediach faworyzują jakąkolwiek grupę osób czy poszczególne osoby.

Odnosząc się do zarzutów o naruszeniu jego dóbr osobistych należy podnieść, że ta kwestia należy do właściwości i oceny sądów powszechnych. Należy dodać, że przytoczony przez skarżącego przykład artykułu i powołany cytat nie dokumentują absolutnie tezy stawianej przez skarżącego. Przywołany artykuł stanowił rzeczową krytykę zachowania osób

pełniących funkcje publiczne. Nie był atakiem skierowanym wobec konkretnych osób, a treści w nim zawarte nie przekraczały granic dozwolonej krytyki wyznaczonych przez obowiązujące przepisy prawa.

Wobec powyższego komisja wnioskowała do Rady Miejskiej o uznanie skargi na działalność Burmistrza za bezzasadną.

Rada Miejska przychyliła się do wniosku wypracowanego przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.

Pouczenie: - zgodnie z art.239 § 1 kpa – w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności Rada Miejska może podtrzymać powyższe stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia Skarżącego.